

— Ὁ Κάρολος Dancla, γνωστὸς ὡς ἔξοχος καθηγητὴς καὶ συνθέτης, ἐδημοσίευσε τὸν ἐπιγραφόμενον *Notes et souvenirs*, μετὰ καταλόγου τῶν ἔργων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν διασῆμων βαρβιτιστῶν (*violinistes*). Ὁ τόμος οὗτος ἐνέχει ἀκριβεῖς λεπτομερεῖας περὶ τοῦ συγγραφέως καὶ πληροφορίας περὶ τῶν νεωτέρων αὐτοῦ· τὰ δὲ περὶ αὐτῶν ἀνέκδοτά εἰσιν ὡς πλεῖστα. Τοιοῦτον τι φέρεται καὶ περὶ τοῦ διασῆμου ζωγράφου τῆς Ἀποθεώσεως τοῦ Ὁμήρου Ingres, ὅστις ἔπαιζεν ἐπίσης ἄριστα βάρβιτον, ἦν δὲ θαυμαστής τοῦ Mozart καὶ τῶν ἀρχαίων μελοποιῶν.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὸ σπουδαιότερον θέμα τῶν πολιτικῶν συζητήσεων τῆς ἐβδόμης ταύτης ἀπετέλεσεν ἡ ἐν Βερολίνῳ θερμὴ πρὸς τὸν διάδοχον τοῦ ρωσικοῦ θρόνου ὑποδοχὴ καὶ αἱ ἐνθερμοὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' προπόσεις τοῦ γερμανοῦ μονάρχου, ὅστις ἄχρι τοσοῦτου ἐξώθησε τὴν ἐνδειξὴν συμπαθείας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ρωσίας, ὥστε ἐχαρακτήρισεν αὐτὸν ὡς τὴν προσωποποιήσιν τῆς μοναρχικῆς ιδέας καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παραδόσεων τῆς γερμανορωσικῆς φιλίας. Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐπελάβετο σύμπας τοῦ ζητήματος καὶ εἰς διαφόρους προέβη κρίσεις, τεινούσας εἰς τὸ ὑποδείξαι ὅτι ἀρκοῦντως προελαινεται ἡ ὁδὸς εἰς τὴν ἀνασύνδεσιν τῶν ἀρχαίων ρωσογερμανικῶν σχέσεων καὶ διασπᾶται ἡ γαλλορωσικὴ συμφωνία διὰ τῆς προσεγγίσεως τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν. Καὶ ἐνθεν μὲν ἐνία τῶν γερμανικῶν φύλλων πειρῶνται νὰ ὑποδείξωσιν ὅτι ἡ ἐν Βερολίνῳ συνδιάλεξις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πρὸς τὸν τσάρεβιτς ἐστράφη περὶ διάφορα ζητήματα, ἀναγόμενα εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν δύο αὐτοκρατοριῶν, ἐνθεν δὲ τὰ σπουδαιότερα τῶν ὁργάνων τοῦ ἰταλικοῦ τύπου, θεωροῦντα ὡς ἐπικειμένην εἰ μὴ ὡς τελείως ἐπιτευχθεῖσαν τὴν ρωσογερμανικὴν προσέγγισιν, καὶ οἰοῦναι φοβούμενα μὴ ὡς συνέπεια τοῦ τοιοῦτου γεγονότος ἐπέλθῃ ἡ διάλυσις τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ ἡ τῆς Ἰταλίας ἀπομόνωσις, ἦν οἱ τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου σύμβουλοι παρέστησαν ὡς συνεπαγομένην ζημίαν εἰς τὰ ἰταλικά συμφέροντα πολλῶν φοδερωτέραν τῆς προκυπτούσης ἐκ τῆς προσχωρήσεως τοῦ βασιλείου εἰς τὸν τριπλοῦν σύνδεσμον, ἀποφαίνονται ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς χερσονήσου καθήκον ἔχει νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀπονέμουσα εἰς τὴν γερμανικὴν φιλίαν οἷαν καὶ ἄχρι τοῦδε σημασίαν καὶ νὰ παύσῃ πᾶσαν συζήτησιν περὶ τῆς τριπλῆς συμμαχίας· τὰ ἰταλικά φύλλα, ἔτι μᾶλλον τὴν ἀνάγκην τῆς εἰς ταύτην προσχωρήσεως τῆς Ἰταλίας ὑποδεικνύοντα, προβαίνουν ἄχρι καὶ τοῦ κηρύξαι ὅτι ἡ κυβερνήσις τῆς χώρας αὐτῶν τοσοῦτ' μᾶλλον ὀφείλει νὰ παραιτηθῇ τὴν τοιαύτην συζήτησιν ὅσ' ὁ τριπλοῦς σύνδεσμος οὐ μόνον διὰ καταλλήλου συνθήκης καθιερώθῃ, ἀλλὰ καὶ ἐπαγίωθῃ ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους.

Εὐνόητος οὐχ ἦν τὸν ὁ σκοπὸς τῶν ταῦτα διατεινομένων. Τὸ φάσμα τῆς γαλλορωσικῆς συμφωνίας

οὐκ ἔβ' καθεύδειν τοὺς ἐν ταῖς πρωτευούσαις τῶν τριῶν συμμαχῶν κρατῶν, ἅτε συναισθανομένων τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀπέναντι τῶν πολυπληθεστέρων καὶ στρατιωτικώτερον συντεταγμένων δυνάμεων τοῦ γαλλορωσικοῦ συνδέσμου, καὶ διηνεκῶς ἐξωθεῖ αὐτοὺς εἰς τὴν ἐκφρασὴν ιδεῶν, ὧν τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἀνάγκη νὰ μεταβληθῇ τὸ κρατοῦν νῦν ἐν τῇ Δύσει σύστημα τῶν συμμαχιῶν· ἰδίᾳ οἱ ἐν Γερμανίᾳ, ὑπὸ τοιαύτην ἐργαζόμενοι ἐποψίν, παντὶ ἀγωνίζονται σθένει νὰ ἐκτοπίσωσι τὸ κέντρον τῆς εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας ἀπὸ τῆς Πετροποπόλεως καὶ νὰ μεταβιβάσωσιν αὐτὸ εἰς τὸ Βερολίνον· ζητεῖται δηλονότι νὰ ἐπέλθῃ τοιαύτη πραγμάτων κατάστασις, οἷα ἐπεκράτησεν ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1885 ὅτε ὁ πρῶν ἀρχιγραμματεὺς τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας ξυνεκῶς σύμπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπέσειε τὸ φάσμα τῆς γερμανικῆς δικτατορίας ὑπὸ τε πολιτικὴν καὶ ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐποψίν· ἐπὶ τούτῳ ἀναγράφονται ἐν ταῖς οἰκείαις ἐφημερίδι διάφοροι πληροφροῖαι, αἵτινες ἐκ πρώτης ὄψεως μεγάλῃν ἐμποιοῦσιν αἰσθησίν, ἅτε προσημαινόμεναι σπουδαίαν μεταβολὴν ἐν τῇ καθόλου πολιτικῇ τῆς Δύσεως, δυνάμεν νὰ ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τῆς ἐνεστώσης τῶν πραγμάτων καταστάσεως.

Καὶ κατὰ τινὰς μὲν τῶν πληροφροῶν τούτων ὁ τσάρεβιτς τὸ δεύτερον μεταθήσεται εἰς Βερολίνον ὅπως ἐξακολουθήσῃ τὰς ἀρξαμένας ἤδη κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρουσίαν διαπραγματεύσεις περὶ διαφόρων ζητημάτων, κατὰ τινὰς δὲ ἐπικεῖται συνέντευξις τῶν δύο αὐτοκρατόρων Γουλιέλμου καὶ Ἀλεξάνδρου, μέλλουσα ν' ἀνασυστήσῃ τὸν πρὸ τῆς τριπλῆς συμμαχίας ὑφιστάμενον σύνδεσμον τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων. Ἀτυχῶς πάντα ταῦτα τὰ διαδιδόμενα ἐπὶ οὐδεμιᾷ στήριζονται στερεῆς βάσεως καὶ ἐπομένως πάντα τὰ ἐπὶ τῶν διαδιδόμενων τούτων ἀνεγειρόμενα πολιτικὰ οἰκοδομήματα καταρρέουσιν ἄφ' ἑαυτῶν, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ρωσία, συνετισθεῖσα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε παραδειγμάτων, ἥκιστα ἀποτολμᾷ τροποποιήσιν τῆς ἐφεκτικῆς αὐτῆς πολιτείας ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ πολιτικῇ ἐν γένει καὶ ἐν ταῖς πρὸς τὴν Γαλλίαν φιλοφρονήσεσιν ἐν μέρει. Καὶ ἀληθῶς αἱ ἀνταλλαγεῖσαι ἐν Βερολίνῳ φιλοφρονήσεις Γουλιέλμου καὶ μεγάλου δουκὸς Νικολάου, αἱ γινόμεναι προπόσεις ἐκατέρου αὐτῶν χαρακτηρίζονται ὑπὸ τῶν ἀπαθέστερον τὰ πράγματα κρινόντων ὡς ἀπόρροια τῶν νόμων τῆς διεθνούς ἐθιμοτυπίας καὶ ὡς ἀπαύγασμα τῆς ἐνδείξεως ἀμοιβαίας φιλίας τῶν δύο αὐτοκρατορικῶν αὐλῶν Βερολίνου καὶ Πετροποπόλεως. Αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐν ταῖς ὁχθαῖς τοῦ Νεῦα ἀνώτεροι πολιτικοὶ κύκλοι, καίπερ ἀνομολογοῦντες τὴν θερμότην ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτευούσῃ δεξιῶσιν τοῦ διαδόχου τοῦ ρωσικοῦ θρόνου, ὅπως διὰ τῶν ὁργάνων αὐτῶν κηρύττουσιν ὅτι οὐδεμία ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἐπέρχεται μεταβολὴ εἰς τὴν ἐν Εὐρώπῃ γενικὴν κατάστασιν, καὶ τοι δυνατόν εἴπειν ὅτι ἡ τῆς Δύσεως εἰρήνη ἱκανῶς ἐκ τῶν ἐν Βερολίνῳ γινόμενων ἀγύεται ὠφέλειας. Ἐν τῇ τοιαύτῃ τάξει τῶν ιδεῶν οὐδὲν τὸ σαθρὸν ὑπάρχει, ἰδῶς δὲ καὶ τὰ γραφόμενα τοῦ ρωσικοῦ τύπου ὑπολείπονται ἐν μέρει τῆς πραγματικῆς ἀληθείας. Πράγματι αἱ ἀνταλλαγεῖσαι φιλοφρονήσεις ἐν ταῖς ὁχθαῖς τοῦ

Σπραίου κατά τε τοὺς γάμους τῆς πριγκιπίσσης τῆς Πρωσίας Μαργαρίτας καὶ κατὰ τὴν ἐπετηρίδα τῶν γενεθλίων τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς καὶ αὐτοκράτορος πᾶσαν σχεδὸν ἀποβάλλουσι τὴν σπουδαιότητα αὐτῶν ὑπὸ τὴν ἐποψὶν τῆς πολιτικῆς τῶν δύο ἀνακτοβουλιῶν πρὸ τῶν δηλώσεων τοῦ τε γερμανοῦ μονάρχου καὶ τοῦ ἀρχιγραμματέως τῶν κρατῶν αὐτοῦ ἐν τῷ στρατιωτικῷ ζητήματι. Οὐ μόνον ἀμφότεροι, συνηγοροῦντες ὑπὲρ τοῦ νομοσχεδίου τῆς διετοῦς θητείας, ὑπέδειξαν τὸ ὑποδεῖς τῶν θυγάμεων τῆς οἰκείας χώρας ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς τῆς Ρωσίας, ἀλλὰ καὶ προσέφυγον εἰς φράσεις, θυγούσας τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν ἐν Ρωσίᾳ ἰδιῶν ἢ τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης γηραιὸν ὑπουργὸν Φρὶδβεργ προσφωρὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς «οὐδεὶς με ἀτιμωρεῖται θίγει» ἔχαρακτῆρισθαι ὡς πρόκλησις πρὸς τὰ γείτονα κράτη καὶ ὡς ἀναπαράστασις τῶν μεγάλων λόγων τοῦ πριγκιπόρος Βίσμαρκ «ἡ Γερμανία τὸν Θεὸν μόνον φοβεῖται». Ἄψ' ἑτέρου, ἐὰν ὑπῆρχεν ἀλήθεια ἐν τοῖς λεγόμενοις περὶ γερμανορρωσικοῦ προσεγγίσεως, οὔτε τὰ κυριώτερα τῶν ὀργάνων, τοῦ τε ἐν Πეტρουπόλει καὶ τοῦ ἐν Μόσχᾳ τύπου ἠθέλον κηρύττει ὅτι ἡ Ρωσία, πολεμίσασα ἥδη πρὸς τὴν Γαλλίαν τῶν δύο Ναπολεόντων, σκοπεῖ μὴδεποτε τὸ αὐτὸ νὰ πράξῃ ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ ἡ κυβερνήσις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου ἠθέλεν ἀναβάλλει εἰς ἄλλην ἐποχὴν τὰ κατὰ τὸ σχέδιον ἀνταποδόσεως τῆς ἐν Κροστὰδῃ ἐπισκέψεως τοῦ γαλλικοῦ στόλου καὶ μεταβάσεως τοῦ Τσάρεβιτς εἰς Παρισίους, καὶ τοι ἐν πολλοῖς τῶν ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῶν κύκλων ζητεῖται νὰ παρασταθῇ ὅτι ἡ πρὸς τὸν Καρλὸ μελετωμένη ἐπίσκεψις τοῦ ρώσου διαδόχου οὐδεμίαν πολιτικὴν σημασίαν νὰ ἔχῃ δύναται, φέρεται δὲ ὡς ἐπιχείρημα καὶ τὸ ὅτι τὴν ἀφαιρέσιν πάσης τοιαύτης σημασίας καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος περὶ πλείστου ποιοῦμενος, προεἴλετο νὰ πέμψῃ προηγουμένως τὸν υἱὸν καὶ διάδοχον αὐτοῦ εἰς Βερολίνον. Μάτην λοιπὸν πιστεύεται ὅτι αἱ ἐν τῇ γερμανικῇ πρωτεύουσῃ φιλοφρονήσεις πρὸς τὸν Τσάρεβιτς συνεπάγονται μεταβολὴν τῆς κρατούσης νῦν πολιτικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως, ὃν τρόπον ἀνυπόστατον εἶναι καὶ τὸ ὅτι ὁ Τσάρεβιτς, εἰς Βερολίνον μεταβαίνων, εἶχεν ἐντολὴν νὰ μελετήσῃ σιμειῖα τινὰ τῆς γερμανορρωσικῆς πολιτικῆς, καὶ τοσοῦτ' ἥδη μάλιστα ἀνυπόστατον ὅσοι ὁ Τσάρος δὲν ἠδύνατο ν' ἀναθεῖναι εἰς τὸν νεαρὸν υἱὸν αὐτοῦ τοιαύτην σπουδαίαν ἐντολήν, ἀπουσιάζει δι' ἐπὶ ἐκ Πეტρουπόλεως ὁ ἐπὶ τῶν ἑξωτερικῶν ὑπουργὸς κ. Γίερς, ὅστις κρεῖσσον παντὸς ἄλλου ἠδύνατο νὰ διαφωτίσῃ τὸν τε τσάρον καὶ τὸν διάδοχον αὐτοῦ περὶ τῶν σπουδαίων σημείων τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς. Τὸ μόνον θετικὸν εἶναι ὅτι ὁ τσάρος, ἀποστέλλων τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς Βιέννην πρῶτον, καὶ εἰτα εἰς Βερολίνον, ἤγατο ἐκ τοῖς ιδέαις τοῦ νὰ ἴδῃ οὕτως αὐτοπροσώπως τοὺς ἐν ταῖς δυσὶ πρωτεύουσαις ἄρχοντας καὶ μνηστῆ τὸν κατὰ τὴν διεθνή πολιτικὴν τοῦ ἀρχανοῦς κράτους, οὗ τὰς ἡνίας ν' ἀναλάβῃ ἡμέραν τινὰ κέλονται.

Ὑπὸ ἐσωτερικὴν ἐποψὶν τὴν μεγαλειτέραν ἐπισπᾶται προσοχὴν ἡ Ἀγγλία ἕνεκα τῶν διεξαγομένων ἐν τῷ κοινοβουλίῳ συζητήσεων, καθ' ἃς διάφοροι ἐγέ-

νοντο δηλώσεις τοῦ κ. Γλάδστον, ἀπαντῶντος εἰς τὰς περὶ τριπλῆς συμμαχίας, περὶ Αἰγύπτου, περὶ Ἰρλανδίας, περὶ ἐργασίας ἐπερωτήσεις. Μέχρι τοῦδε οὐδὲν τὸ σπουδαῖον καὶ σοβαρὸν ἐγένετο, ἰσως δὲ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἱρλανδικοῦ ζητήματος, ἥτις ἤρξατο τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ διὰ τῆς εἰς τὸ κοινοβούλιον καταθέσεως τοῦ περὶ τῆς νήσου νομοσχεδίου, καίτοι διὰ τῆς βραδύτερον τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ἐνεργούσης τηλεγραφικῆς οὐδὲν εἰσέτι ἠγγέλθη, συγκροτηθήσεται ἡ σφοδρὰ πάλιν τῶν ἐν Οὐεστμινστέρῃ μεγάλων καὶ ἰσχυρῶν κομμμάτων.

Ἡ Γαλλία ἀπολαμβάνεται βαθμυδὸν τὸ σκανδάλον τοῦ Παναμά καὶ ἀπαλλάσσεται τῶν φοβερῶν συνεπειῶν, ἃς ἀμβλυποῦντες πολιτικολόγοι προϋμάντευσαν διὰ τῆς ιδέας ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ διέπον τὰ τῆς χώρας ταύτης σύστημα διακυβευθήσεται ἕνεκα τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἀσχημιῶν. Ἡ ἐτυμφορία μάλιστα τοῦ ἐκδικάσαντος τὸ ζήτημα δικαστηρίου, ἡ ἀμαργώσασα τὴν ὑπόληψιν μεγάλων τῆς Γαλλίας πολιτῶν, ἐν οἷς ὁ τε γενηρακὸς Λεσέψ, ὁ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπαθανάτισας μὲν διὰ τῆς Σουεζικῆς διώρυχος, ἀλλ' ἀδυνατήσας νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ τοῦ πειρασμοῦ τῆς δι' ἀνόμων μέσων κερδοσκοπίας, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ μυχοῦ νῦν τῆς φυλακῆς τὸ ὕψος τοῦ πύργου αὐτοῦ ἀτενίζων κατὰ νοῦν Ἀϊψέλ, πληρεστάτα ἱκανοποιεῖ τὴν κοινὴν ἐν Γαλλίᾳ γνώμην καὶ ἀφαίρει αὐτὴν πᾶσαν σχεδὸν ἀφορμὴν μεμψιμοιρίας ἐναντίον τῶν διεπόντων τὰ πράγματα αὐτῆς εἴτε ἐπὶ προσωπικῇ ἀδυναμίᾳ εἴτε ἐπὶ χαριστικῇ πολιτείᾳ πρὸς ἄνδρας, οἵτινες τοσοῦτ' ἥδη μᾶλλον ἀξιόμηντοι τυγχάνουσιν, ὅσοι δυσθεώρητον ὄντως ἦτο τὸ ὕψος, εἰς ὃ διὰ τῶν ἐργῶν αὐτῶν ἤρθησαν, ἐφ' ὅσον τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἀγαθὴν ὑπόληψιν ὡς τύπον καὶ ὑπογραμμὸν τῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ πολιτείας αὐτῶν ἔταξαν.

Ἡ Γερμανία διεξήγαγε τὴν ἐβδομάδα ταύτην σφοδρὰν πάλιν κατὰ τοῦ σοσιαλισμοῦ, ὃν σφοδρότατα κατέκρινεν ἐν μέσῳ κοινοβουλίῳ ὁ φιλελεύθερος Ρίχτερ, ὁ λάβρος ἐπιτεθεὶς ἐναντίον τοῦ συνηγόρου τῶν σοσιαλιστικῶν ιδεῶν κ. Βέβελ καὶ ὁ ἐν τῇ σύμῃ τοῦ λόγου εἰπὼν ὅτι καὶ ἡ ἀνθρωπότης περιλαμβάνει, ὡς καὶ τὸ ζωολογικὸν βασίλειον, πολλὰ τὰ εὐγενῆ στοιχεῖα, οἷοι λέοντες καὶ οἱ ἐλέφαντες, ὡς καὶ πολλὰ τὰ ἀγενῆ, οἷα αἱ γαλαῖ καὶ οἱ μῦς.

Ἐν Αὐστρίᾳ ἡ κυβερνήσις περὶ πλείστου ποιεῖται τὸν κατάρτισμόν ἰσχυρὰς πλεονομήφειας πρὸς ἀντίταξιν αὐτῆς ἐναντίον τοῦ συνασπισμοῦ τῶν ἀποτελούντων τὴν ἀντιπολίτευσιν στοιχείων, ὡσαύτως δὲ συσκέπτεται καὶ περὶ τοῦ νομισματικοῦ, ὡς δεικνύται ἐκ τῆς εἰς Βιέννην παρουσίας τοῦ ὀγγιστοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ τῶν ἐπανειλημμένων τοῦτου συνεντεύξεων μετὰ τε τοῦ αὐτοκράτορος καὶ τῶν λοιπῶν συμβούλων τῆς Α. Μ. καίτοι κατὰ τὰς συνεντεύξεις ταύτας λόγος ἐγένετο πιθανῶς καὶ περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐν Παρισίῳ προσδευτοῦ τῆς μοναρχίας κ. Χόγιο, κατηγορηθέντος ὑπὸ τινων παριστιανῶν ἐφημερίδων ἐπὶ ἐνοχῇ εἰς τὸ σκάνδαλον τοῦ Παναμά.

Ἐν Ἰταλίᾳ τὸ σκάνδαλον τῶν Τραπεζῶν Ρόμης καὶ Νεαπόλεως ἐξακολουθεῖ προκαλοῦν μέγαν πάταγον παρὰ τῇ δημοσίᾳ γνώμῃ, ἀλλ' ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ τὸ ζήτημα ἀπέβαλεν ἐν μέρει τὴν σοβαρότητα αὐτοῦ ἕνεκα τῆς συμμαχικῆς οὕτως εἰπεῖν ἐνεργείας

ἀπάντων τῶν νῦν τε καὶ πρώην ὑπουργῶν καὶ τῆς θερμῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Ρουδίνου συνηγορίας τοῦ κ. Γιολίτση. Τοῦτου ἕνεκα δυνατόν νὰ πιστευθῇ ὅτι ἀπεσολήθη ὁ κίνδυνος ὑπουργικῆς κρίσεως, ὃν πολλοὶ ἐχαράκτηρίσαν ὡς ἐπικείμενον συνέπεια τοῦ σκανδάλου τῶν Τραπεζῶν.

Ἐν Ρωσίᾳ τὸ μεταρρυθμιστικὸν ἔργον μετὰ μεγάλης ἐπιδιώκεται ζέσεως, ὥτως δ' ἀξιέπαινοι τυγχάνουσιν οἱ ἀγῶνες τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὅστις πᾶσαν καταβάλλει προσπάθειαν ὥπως ἐμπνεύσῃ τοῖς συμβούλοις αὐτοῦ μείζονα δραστηριότητα περὶ τὴν βελτίωσιν ἰδίᾳ τῆς γεωργίας καὶ τοῦ συστήματος τῶν συγκοινωνιῶν. Ὡσαύτως καὶ περὶ τοῦ στρατοῦ μεγάλη καταβάλλεται φροντίς, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς ἐν Πετρούπολει παρουσίας τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ Βαρσοβίας στρατηγοῦ Γούρκου, ὅστις ἐπανειλημμένως τυγχάνει ἀκροάσεων παρὰ τοῦ κυρίου αὐτοῦ καὶ ἐξελίσσει τὴν ἀνάγκην νέων τινῶν μεταρρυθμίσεων εἰς τὸν στρατὸν ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τοῦ ἐξοπλισμοῦ καὶ ὑπὸ τὴν τῶν μεταθέσεων. Οἱ τῆς Ρωσίας ὅμως πολέμιοι δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσι τὴν ἐν τῇ ρωσικῇ πρωτεύουσῃ παρουσίαν τοῦ στρατηγοῦ ὡς ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν λήψιν συντόνων μέτρων πρὸς πρόληψιν διαδηλώσεων τοῦ πολωνικοῦ στοιχείου ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τοῦ δευτέρου διαμελισμοῦ τῆς Πολωνίας.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ Ἑλλάς παρουσιάζει τὸ σπουδαιότερον πρόσωπον οὐ μόνον ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν ἐν τῇ βουλῇ συζητήσεων τοῦ προϋπολογισμοῦ, αἵτινες ὥτως λαμβάνουσι πολλακίς τροπὴν, καιρίως θλίβουσιν τοὺς ἐξ ἀγνῆς φιλοπατρίας ὀργωμένους καὶ εὐχομένους ὥπως τὸ βουλευτήριον ἀποδῇ οὐχὶ στάδιον προσωπικῶν ἀντεγκλήσεων, μᾶλλον δὲ στάδιον κοινῆς ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος ἀγαθοῦ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς φιλανθρωπίας συνέπεια τῶν φοβερῶν ἐν τῇ Ζακύνθῳ σεισμῶν, ὧν τὰ δεινὰ ἀποτελέσματα ἐσπευσε νὰ μετριάσῃ ἡ τε κυβερνητικὴ πρωτοβουλία καὶ ἡ ἰδιωτικὴ. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῆς δευτέρας ταύτης ἡ ἡμετέρα πόλις ἤκιστα καθυστέρησεν, ὡς δείκνυται ἐκ τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς βοηθημάτων ὑπὲρ τῶν παθόντων κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν ἐργασαμένων πρὸ τινῶν ἐτῶν ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ ἐν Χίῳ δεινοῦ ὤσαύτως σεισμοῦ. Μόνον τὰ ὀνόματα τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς, διακρινομένων ἐπὶ τε πλούτῳ καὶ ἐπὶ μεγάλῃ δραστηριότητι πρὸς εὐποιαν, ἀποτελοῦσι τρανὸν ἐχέγγυον ὅτι οἱ ἀγῶνες αὐτῶν θὰ πέσωσιν ἐπὶ καρποφόρου γῆς καὶ ὅτι πρόθυμον θὰ εὐρωσὶ τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως δημόσιον εἰς τὸ προσενεγκεῖν τὸν ὁδὸν αὐτοῦ ὥπως μὴ καὶ ἡ μεγαλόπολις αὕτη καθυστερήσῃ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ κοινῇ ὑπὲρ τῶν δεινῶς ὑπὸ δεινῆς θεομηνίας δοκιμασθέντων ἀδελφῶν συνεργασίᾳ, ἀποδῶν δ' οὕτω τὰ τροφεῖα πρὸς τὴν ὁμορον Ἑλλάδα, συνδραμοῦσαν γενναίως ἄλλοτε τοῖς θύμασι τοῦ τε ἐν Χίῳ σεισμοῦ καὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ φοβερωτάτης πυρκαϊᾶς.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἡ ἐνταῦθα ἐταιρεία τῶν Μεσαιωνικῶν Ἑρευνῶν ἀνέθηκε τῷ κ. Μάρκῳ Βασιλείῳ, τῷ μεταρραστῇ τῆς δημοσιευμένης περὶ τοῦ μουσικοῦ παπύρου τοῦ Εὐριπίδου σοφῆς πραγματείας, τὴν μελέτην βυζαντινῶν τινῶν μουσικῶν χειρογράφων. Ἡς τὸ συμπέρασμα ἀγγελθήσεται διὰ τῆς Ἑβδομαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως. Ἡ μελέτη τοῦ φιλοπόνου κ. Μ. Βασιλείου εἰσάγει θεωρίας τινάς, νέον φῶς διαχεύουσα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς, ἀναγνωσθήσεται δὲ κατὰ τινὰ τῶν ἑαρινῶν τῆς ἐταιρείας συνεδρίων.

— Ὁ γνωστὸς βυζαντινολόγος G. Schlumberger ὑπέβαλε τοῖς συναδέλφοις αὐτοῦ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῶν γράμμάτων βυζαντινὴν λεξιλογικήν πολυτίμον, ἀγορασθεῖσαν ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τοῦ κόμητος Γρηγορίου Stroganoff, κατόχου συλλογῆς ἱερῆς διασθήμου. Ἡ τέχνη τοῦ ὠριστάτου τούτου βυζαντινοῦ μνημεῖου ἀνήκει καλλίστῃ ἐποχῇ τοῦ ἀνάτοιο καὶ ἐνδεκάτου αἰῶνος.

— Ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς σύνταξιν τοῦ λεξικοῦ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσιν αὐτῆς περὶ τοῦ λεξικοῦ διὰ τοῦ εἰσηγητοῦ αὐτῆς κ. Greard, τοῦ σοφοῦ ἑλληνιστοῦ. Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει μεταρρυθμίσεις. Ἐκ τῆς ἐκθέσεως ταύτης προῆλθεν εἰς τὸ μέσον αἵτις τὸ ζήτημα τῆς γαλλικῆς ἑρμηνείας.

— Ἐν Ρώμῃ ἐωρτάσθη ἡ ἐβδομηκοστὴ ἀμνηστέρια τῆς γεννήσεως τοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου καὶ ἱατροῦ κ. James Moleschott μετὰ μεγάλης ἐπισημότητος ὑπὸ τὴν πρεσβείαν τοῦ ἐπὶ τῆς δημοσίας παιδείας ὑπουργοῦ κ. Martini· πλεῖσται ὅσαι προσφωνήσεις ἐγένοντο τῷ διαπρεπεῖ καθηγητῇ ἐν αἷς καὶ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὸ παράσημον τῆς Σαβοΐας. Ἐν τῇ ἀπαντήσῃ δ' αὐτοῦ ὁ κ. Moleschott ἀπεκάλεσεν ἑαυτὸν «modesto soldato del progresso civile».

— Οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου θὰ ἔχωσιν εἰς τὴν διέξοδον αὐτῶν ἡλεκτρικὰ ἄμαξας. 3000 ἄμαξαι τοιαῦται θὰ ὑπάρχωσι.

— Καὶ οἱ Ἀγγλοὶ ἐπίσης σκέπτονται περὶ παγκοσμίου ἐκθέσεως, γεννητομένης ἐν Λονδίνῳ τῷ 1895. Πολλὰ μέλη τοῦ κοινοβουλίου συνῆλθον ἐπὶ τούτῳ κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ δεκεμβρίου, ὠνομάσθη δὲ ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς μετοχῆς τῆς κυβερνήσεως, τῶν ἐμπορικῶν ἐπιμελητηρίων καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

— Τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Durham ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔδρευε δύο νέους τίτλους, τοὺς τοῦ προλήτου καὶ διδάκτορος τῶν ἐπιστημῶν τῆς ὑγίεινῆς.

— Κατὰ τὴν Indian medical Record ἀπεβίωσαν ἐν τῇς δέκα καὶ τεσσάρων ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ 1877 ἕως τοῦ 1890, πλείους τοῦ ἑκατομμυρίου ἀνθρώπων ὑπὸ χολέρας ἐν τῇ Βεγγάλῃ μόνη.